

[Aksel Larsen.]

(Latter). Ja, saa er det Straffeloven, lad os ikke skændes om det. Det er dog Love, som det ærede Medlem Hr. Pürschel burde kende, og hvori det siges, at en sigtet overhovedet ikke har Pligt til at udtale sig. Det ærede Medlem vil nu anvende Borgeres Benyttelse af disse Lovparagraffer som Bevis for sin her fremsatte fuldkommen løse Paastand. Det karakteriserer tilstrækkeligt det ærede Medlem.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: En af mine gamle Lærere paa Universitetet, Professor Bentzon, sagde, at al Tale arbejder med stiltiende Forudsætninger. Jeg understreger, at den lille Bemærkning, det ærede Medlem her fremsatte, indeholdt den Forudsætning, at det var rigtigt, hvad jeg sagde, at man skal benægte, at man altsaa skal tale Usandhed. Det var Forudsætningen for det hele. Saa siger det ærede Medlem, at det staar i Retsplejeloven, at man har Lov til det; det er en Misforstaaelse.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Pürschel benægter Fakta vedrørende Lovene, men jeg kan heller ikke gøre for, at han har det saaledes, som han sagde før, at Tyv tror, hver Mand stjæler, og at han slutter noget af min Tale, som ikke ligger i den, fordi det passer med hans egen Ideologi. Det, det drejer sig om, er ikke, at man nogen Sinde har givet Anvisning paa, at man skal benægte og lyve o. s. v. over for Dommerne, men man har sagt, at man skal benytte sig af den ifølge Lovgivningen hjemlede Ret til at tie stille, til ikke at besvare stillede Spørgsmaal.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Dette sidste er ikke rigtigt efter de Tryksager, jeg har set fra Det kommunistiske Parti. (Aksel Larsen: Bevis, citer!). Hvad skal det sige? De har jo ikke turdet benægte, at det er saaledes. (Aksel Larsen: Bevis!). Nej, det indlader jeg mig overhovedet ikke paa, det er aldeles ikke nødvendigt. Jeg har det ærede Medlems

egen Udtalelse. Han siger, jeg vil frakende Folk den Ret, der staar i Retsplejeloven. Ingenlunde! Der staar i Retsplejeloven, at man ikke er pligtig at udtale sig til Politiet. Man har her i Landet selvfølgelig Ret til at lyve i sin egen Sag, men man har ikke Ret til at lyve, naar man bliver indkaldt som Vidne. Det har man ikke, og det er der, det ærede Medlem strandede.

Axel Dam: Vi kan fra Retsforbundets Side ikke bebrejde Regeringen, at den har indgaaet Overenskomst med de frivillige Korps. Vi er Modstandere af tvungen Værnepligt, vi er Tilhængere af frivillig Værnepligt. Vi er Modstandere af, at politiske Organisationer faar Lov at organisere sig militært, men vi finder ingen Grund til at tvivle om, at det er fuldt loyalt, naar det fra de frivillige Korps's Side hævdes, at de kun uddanner sig til at benyttes til Fædrelandets Forsvar under den ansvarlige Regering, til hvis Disposition de stiller sig, og vi maa altsaa med den Motivering stemme imod den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Det er jo typisk, at der er kommet endnu en Forsvarer for de frivillige Korps, som Regeringen har sluttet Overenskomst med, nemlig det ærede Medlem Hr. Pürschel, som har forsøgt at komme til at tale om noget andet, og som paastaar forskellige Ting om Det kommunistiske Parti, som er ganske urigtige. Hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel har set en Tryksag, som „Røde Hjælp“ har udgivet med Vejledning for forskellige anklagede og Vidner i Retssager, saa vil han deri have set, at der staar, at Retsplejeloven hjemler Ret for sigtede til overhovedet at nægte at udtale sig og for Vidner til at nægte at udtale sig over for Politiet. At vi vejleder vore Medlemmer og sympatiserende Arbejdere i den Retning, vil ingen kunne rette Anklage imod os for. Den anden Udtalelse, som Føreren for det tyske Parti skulde være kommet med, stemmer heller ikke. Der foreligger ikke nogen saadan Udtalelse fra Ernst Thälmanns Side.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft maa have os undskyldt, at vi ikke kan se, at der i det, at de optræder som varme Forsvarere for de frivillige Korps, skulde ligge nogen Garanti for Arbejderne for, at disse frivillige Korps ikke er et Instrument i Overklassens Hænder, tværtimod. Og samtidig maa det ærede Medlem Hr. Pür-